

LIVS LUF

Nr 3 2020

Sr. Katarina:
"Man tar sig
inte livet,
man får
livet."

Svårt
ekonomiskt
läge på EFS-
gårdarna

KANSLIET

Vallgatan 9
281 31 Hässleholm
Tel. 0451- 38 80 70
E-post: sydsverige@efs.nu

NÄSTA NUMMER

Skickas ut i augusti

OMSLAGSBILD

Kristoffer Lignell

ANSVARIG UTGIVARE

Stefan Svensson

E-post: stefan.svensson@efs.nu

REDAKTÖR

Kristoffer Lignell

Telefon: 0703-801291

E-post: kristoffer.lignell@efs.nu

GÅVOR

OCR 50000001813 till bankgiro: 901-0026

Swishnummer 123 357 80 28

Märk "Sydsverige"

Bankgiro Salt: 5275-8786

Swish Salt: 123 354 77 91

LIVSLUFT.EFSSYD.ORG

EFSSYD.ORG

SALTSYDSVERIGE.NU

Livsluft är en regionstidning om vad som sker i EFS och Salt Sydsverige. EFS är en missionsorganisation inom Svenska kyrkan som vill uppmuntra till personlig tro, mission och bibelbruk. Vi finns över hela landet, uppdelade i regioner och missionsföreningar. Salt är en självständig kristen barn- och ungdomsorganisation med särskild relation till moderrörelsen EFS och Svenska kyrkan.

Livsluft ges ut i tryck samt på webben. Pre-numeration på papperstidningen kostar 275 kr/år.

INNEHÅLL

3 Ledare

4 Plantauktion i Röke

6 Hänt i regionen

8 Pulsen på Sr Katarina OP

10 EFS Gårdarna i Coronatider

13 På lärjungars vis: Konflikthantering

» Inte så lätt att förstå allt som sades i långa predikningar på swahili och så ge eleverna detta med teckenspråk.«

Gunilla Persson

»Det blir kanske inte tråkigt i kloster för det händer mer än man kan tro här! Så är det väl alltid när man lever tillsammans med andra. «

Sr Katarina OP

Lite bättre än andra

Under flera år, medan vi bodde i Växjö, hade vi några bilar som fordrade lite extra omsorg. Det berodde inte på dålig kvalitet, utan att vi köpt dem ordentligt begagnade. Därför behövdes verkstadsbesök lite nu och då, och särskilt en av mekanikerna (vi kan kalla honom R.) kom jag väldigt bra överens med. Det hände att jag fick stå på verkstadens parkering och skruva på någon del med hans handledning. Det blev ett och annat samtal av andlig karaktär.

Vid ett sådant tillfälle, fällde min vän en kommentar, av typen: *"Ni kristna förväntar man sig nog ska vara lite bättre än andra"* På vilket sätt då, undrade jag. *"Ja, ni anser ju att ni lever på ett bättre sätt än vi andra, ljuger inte och svär inte och så vidare. Ni behöver inte be Gud om förlåtelse."*

"Vet du R., svarade jag, det är precis tvärt om! Den som är kristen är mycket väl medveten om sina fel och brister, och får ofta be både Gud och medmänniskor om förlåtelse. Om vi är bättre än andra har jag ingen aning om, men för den som tror finns ingen synd och skuld längre!"

R. trodde inte på mig, så jag fick försöka förklara så enkelt jag kunde.

Jag tror att det faktum att det finns 100 % förlåtelse och skuldbefrielse, är kristenhetens bäst bevarade hemlighet. Vi kommer liksom inte ut med detta fantastiska besked till människor. Vi blir inte riktigt trod-

da, utan man vill ju hjälpa till på nåt sätt att framstå som i lite bättre dager. "Jag är inte sämre än andra" har du säkert hört när du samtalat med någon om vad tron går ut på.

Det är inte lätt att få en lagom balans mellan lag och evangelium – vad Gud kräver och vad Gud erbjuder. Likväl är det detta som allt ihop går ut på: Att Gud kräver och förväntar sig, men samtidigt erbjuder 100 % nåd och upprättelse. När detta går upp för människor, blir befrielseerfarenheten påtaglig.

Det som blir vårt nästa problem är att vi gärna vill lägga lagen på både oss själva och våra medmänniskor. Det gör oss till trötta och missmodiga kristna. Faktum är att det är bara evangelium som kan befria och upprätta människor!

Nu blir det alltså ingen fällande dom för dem som tillhör Kristus Jesus. Ty den andliga lag som gäller för livet i Kristus Jesus, har gjort mig fri från syndens och dödens lag. Romarbrevet 8:1-2

Glöm inte att det gäller även dig!

STEFAN SVENSSON är vikarierande regional missionsledare i EFS Sydsverige.

Plantauktion i Röke

Varje år arrangerar Röke EFS sin välbesökta plantauktion. I år som en utomhusaktivitet på grund av pandemin. Pengarna har i alla år gått till en dövskola i Mwanga i Tanzania. Missionären Gunilla Persson berättar om sitt arbete på missionsfältet i Tanzania och vad pengarna fått betyda för deras arbete.

Min tid i Afrika började redan 65-67 när jag var lärare för svenska barn i svenskskolan i Asmara. Under åren där besökte jag dövskolan i Keren som startades på 1950-talet. EFS-missionären Olle Hagner var den som tog initiativet till detta genom att Dövas Afrika Mission (DAM) hade bildats.

När jag återkommit till Sverige kände jag ganska snart en längtan att återvända så att efter ett par år som lärare i Sverige sökte jag till dövläroverutbildning. Det var tänkt att jag skulle åka just till Keren hösten 1974. Men situationen i Eritrea gjorde att mitt visum dröjde och jag vikarierade i min tidigare skola i Örebro. Men så i början av 1975 ringde man från EFS exp och berättade att mitt visum var klart. Den helgen var det en samling för missionärer på Lötenkyrkan och alla gladdes med mig att jag äntligen fått visum. Ingen lyssnade på radio eller TV den fredagen. På lördagen var det stora rubriker i alla tidningar om att alla utlänningar hade evakuerats från Eritrea. Ingen ville säga att eftersom jag

fått visum skulle jag åka och ingen ville heller säga att jag inte kunde åka.

Efter mycket bön och vanda bestämde jag att jag inte skulle åka utan jag fortsatte mitt arbete i Örebro.

I slutet av 70-talet hade DAM tillsammans med motsvarande organisationer i Finland och så småningom även Tyskland fått förfrågan om att starta en skola i Tanzania eftersom man inte visste hur det skulle bli i Eritrea. Jag följde med på en resa dit när Gunnar Svensson skulle dit för planering. Med på resan var också Anni Kauppinen från Finland som hade arbetat många år i Eritrea.

Följden blev att jag blev kallad att åka dit från hösten 1980. Anni och jag fick vara med i planeringen för skolan och vi tog mot de första eleverna i början av 1981. Det var en svår tid i landet med brist på det mesta. Vi fick också flytta med eleverna två

gångar innan vi kunde landa i skolan i Mwanga som var under uppbyggnad med svenska SIDA-pengar.

Någon gång på 80-talet hade man i kvällssyfoöreningen i EFS Röke börjat sälja plantor till varandra och man skickade ut pengar så jag kunde använda där det särskilt behövdes. Jag hade hand om ekonomin på skolan under alla år. Någon berättade för mig nyligen att jag hade skrivit om att vi behövde skaffa speglar som användes när vi hade talträning med de döva barnen. Vi använde teckenspråk men de som hade möjlighet skulle också få möjlighet att lära sig tala om än med en annorlunda röst.

Vi hade morgonbön på skolan och gick till gudstjänst varje söndag. Det fanns människor som skrattade åt oss när vi teckentolkade gudstjänsterna. Vad förstår eleverna av era gester. Ja nog undrade jag väl hur mycket som gick fram. Inte så lätt att förstå allt som sades i långa predikningar på swahili och så ge eleverna detta med teckenspråk. Men vi fick bevis hur Gud använde sina vägar att nå dem. Vi hade kommit upp

i bergen i Lushoto när en elev blev svårt sjuk. Vi fick skicka henne till kyrkans sjukhus. Efter ett par dagar lyckades vi få kontakt med sjukhuset men läget var fortfarande allvarligt och i värsta regntiden måste vi starta vår bil utan fyrhjulsdraft och åka iväg och söka upp familjen. Jag körde och hade en lärare med mig och jag minns hur jag flera gånger sa till honom: det här går inte på slingrande lerhala bergsvägar. Men vi kom fram och den dagen hade det vänt för flickan. Vi måste åka tillbaka till skolan sent på natten. Jag kommer aldrig glömma när jag dagen efter i klassen med elever som gått i skolan drygt ett år berättade om hur tacksamma vi var att flickan var frisk och att resan gått bra. Då räcker eleven Hosiana upp handen och på sitt sätt uttrycker hon: "Men vi bad för er igår och vi har bett för Ingiahedi som eleven hette.

Det hände mycket under åren då det var fantastiskt att ha en extra slant att få bidra med.

När vi skulle ta emot elever andra året var det två bröder som vi hade på listan. Den äldre var för gammal att starta skolan så vi tog emot lillebror Daniel. Men när han varit hemma på lov kom en dag pappan med storebror Enock och väddade om plats. Han hade varit några år när han blev döv efter sjukdom. Men

det hade gått många år. Men många gånger tackade vi Gud att han kom till oss. En elev med stora ledaregenskaper och en stor förtröstan på Gud. Han blev uttagen att gå vidare till secondary-school men skulle inte haft möjlighet till detta om det inte varit för extrapengarna som skickats. Efter sin avslutade skola kom han till oss som elevassistent.

Jag åkte tillbaka till Sverige 1999 och några år efteråt fick jag ett sms att han börjat prästseminarium. 2010 var jag med i Tanzania när han prästvigdes,- ett stort under. Enock får betyda mycket för så många, både döva elever och deras familjer. Han var också inbjuden till Malmö på Svenska kyrkans Världens fest 2012 och höll i ett seminarium om hur det är att var döv och arbeta i kyrkan i Tanzania. Vi hade en samling med honom här i Röke. Någon frågade hur det blev så att han blev präst. Han sa då ungefär så här. "När jag hemma i Arusha upplevde att jag inte kunde höra och jag hade inte lärt mig läsa. Då sa jag inom mig ; Gud om jag någon gång ska förstå vad som står i Bibeln så vill jag tjäna dig." Och det får han verkligen göra.

Pengar som samlats in här har fått betyda mycket på olika sätt under årens lopp. Det är inte lätt att få ekonomin att gå ihop. Det har varit många håll att stoppa in dem i. Nu har jag varit i kontakt med skolan och deras stora behov just nu är att reparera matsalen och att kunna skaffa nya däck till skolans bil. Så varje krona är viktig.

Tack till alla som bidragit på olika sätt till att jag nu kunnat skicka ut drygt 26 000 kr i år. Gud välsigne er alla.

PLANTAUKTIONEN I RÖKE är en årlig auktion där pengarna går till dövskolan i Mwanga i Tanzania

EFS syds årsmöte

Den 25 april inledde EFS Sydsverige sitt årsmöte på webben. På grund av Covid-19 kunde vi inte samlas fysiskt, i Listerkyrkan Sölvesborg, som planerat utan vi fick mötas vid våra datorer.

För många var detta lite ovant och det var lite olika tekniska problem till att börja med, men när vi väl fick dem åtgärdade fungerade det hela mycket bra. 59 personer deltog som ombud för sina EFS-föreningar.

Distriktsstyrelsens ordförande Jan Ebefeldt öppnade mötet och Lennart Albertsson valdes till ordförande, Bengt Jakobsson till vice ordförande och Margareta Cada till sekreterare.

Sven E Johansson presenterade den ekonomiska redogörelsen som visade på ett överskott för 2019 på lite drygt 220 000 kr som årsmötet beslöt skulle tillföras det egna kapitalet. Årsmötet valde en interimsstyrelse och att förlänga dess mandat tills årsmötet återupptas i höst. Likaså fastställdes budgeten för 2020.

Lennart Albertsson informerade kort om situationen för regionen under 2019, och dess nuläge, eftersom vi inte kommer att ha den regionala mötesplatsen förrän till hösten. Regionen har gjort ett underskott på ungefär 500 000 kr och är framgent i behov av ökade gåvomedel. Mycket arbete görs med att bestämma kansliets roll som på många sätt kommer att fokuseras genom kärnprocesserna "Besöka – Arrangera – Stödja".

Därefter ajournerades mötet och det kommer att återupptas till hösten vid ett tillfälle då vi hoppas att smittskyddsläget så tillåter. Flera tack framfördes för ett väl fungerande men annorlunda årsmöte.

/Margareta Cada

Salts årsmöte

"Välkomna till Salt Sydsveriges årsmöte 2020!" hälsade Salts ordförande Rebecka Strömblad genom sitt headset.

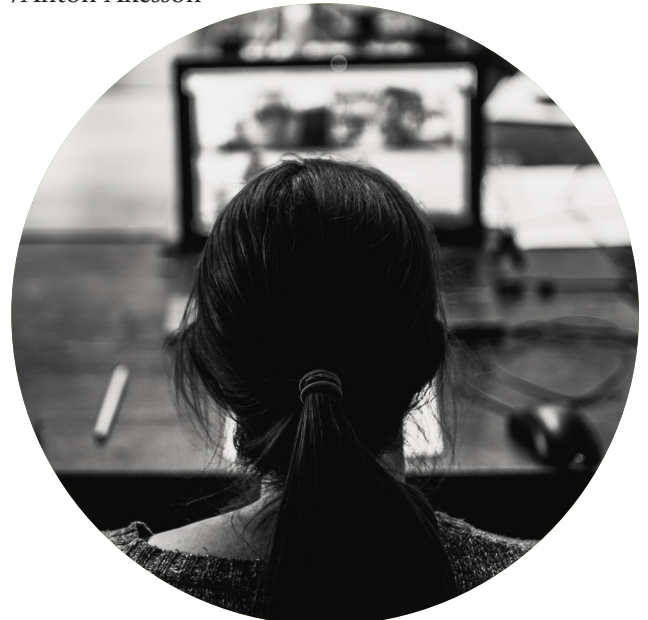
Salt Sydsveriges årsmöte 2020 var minst sagt ett konstigt årsmöte, eller i alla fall ett årsmöte med helt nya förutsättningar. Årsmötet tog plats den 25 april via Google meet, ett program som gav oss möjligheten att hålla vårt årsmöte trots restriktionerna på grund av Covid 19. Det var sammanlagt 13 personer som hade rösträtt utöver presidiet som bestod av mig som ordförande och Margareta Cada som sekreterare.

Det kändes märkligt att sitta i vardagsrummet och leda årsmötet som ordförande. Trots att jag har haft många lektioner på samma sätt under de senaste månaderna så finns det en viss förväntan på vad ett årsmöte ska innehålla. De två viktigaste punkterna är godisregn och den fysiska närvaron av andra som vill vara med och påverka Salt Sydsveriges framtid.

Årsmötets upplägg var inte så annorlunda även om förutsättningarna var annorlunda. Ordförande hälsade oss välkomna och vi bad för mötet och de frågor som skulle komma upp. Mötet fortsatte i vanlig ordning utan några större problem. En ny styrelse valdes genom ett program som heter Doodle där varje kandidat representerades genom ett datum. Efter två timmar så avslutades mötet som enligt mig gick väldigt bra utifrån förutsättningarna.

Jag vill avslutningsvis uppmana er alla att be för Salt Sydsverige och den situation som de nu befinner sig i på grund av pandemin. Be också för våra barn och unga som kanske inte får samma möjligheter att åka på läger som vanligt. Tack för era böner!

/Anton Åkesson

EFS riks årsmöte

EFS riksårsmöte gick som planerat av stapeln den 22-23 maj 2020. Över 300 ombud samlades, lade förslag och tog beslut som vilket årsmöte som helst. Skillnaden var att det hela genomfördes digitalt via programvaran VoteIT som EFS hade köpt in.

Ser man på det utifrån och på vilka resultat som uppnåddes så kan alla konstatera att EFS klarade att hålla ett stadgeenligt årsmöte med gott om tid att både sätta sig in i olika frågor, till att debattera och att rösta. Den demokratiska ordningen fungerade väl och alla väsentliga beslut kunde tas.

Kortfattat innebär detta att årsmötet godkände årsredovisningen för 2019, gav styrelsen ansvarsfrihet, valde en ny styrelse, antog en verksamhetsplan för 2021 samt godkände en budget för 2021. Glädjande för oss i Sydsverige valdes Tomas Andersson, Lerberget in i styrelsen för ytterligare tre år. Sedan tidigare finns även Lillemor Persson, Örkellunga med i styrelsen.

Däremot valde årsmötet, på styrelsens förslag, att skjuta fram behandlingen av samtliga tre inkomna motioner. Skälet som angavs var att den digitala modellen inte ansågs vara rätt form för att ta den livliga debatt som motioner ofta ger upphov till. Detta väcker, åtminstone för mig, frågan om ett digitalt årsmöte därmed verkligen kan fungera som ett fullödigt demokratiskt instrument. Om det inte är möjligt att debattera alla frågor i någon form bör frågan väckas hur långt det går att dra den här modellen.

I övrigt blir eftermälet till denna nya erfarenhet att årsmötet var välplanerat och lätt att följa. Det gavs många innehållsrika presentationer som föregick

de olika punkterna. Tiden för diskussion och beslut var väl tilltagen – kanske lite väl mycket tid i vissa fall. Allt utom motionerna gick att behandla, men allt skedde under tystnad, framför en laptop eller en padda. Intressant, men ändå aldrig i närheten av när årsmötet är som bäst. Och dessutom i avsaknad av en konferens som ramar in årsmötet.

/Lennart Albertsson

Konfirmationsläger i sommar!

Det såg tveksamt ut ett tag, men till allas vår stora glädje blir det konfirmationsläger i sommar! Lägre- ret på Åhusgården hålls 13 juni till 4 juli och på EFS-gården i Åsljunga 4-25 juli.

I år har vi sammanlagt 57 konfirmander. Konfir- mationsläger är ett fantastiskt tillfälle för ung- domar att få möta Jesus och hitta en tro som bär genom livet. För väldigt många har konfirmations- lägre- t avgörande betydelse för att upptäcka Gud och få en egen relation till honom. Var med och be för lägren och det som Gud vill göra där! Detta år får vi speciellt be för att alla deltagare och ledare håller sig friska.

Vill du också vara med och ge ett ekonomiskt bi- drag till konfirmandarbetet?

Swishnummer: 123 357 8028, märk betalningen ”Konfa Sydsverige”

/Jenny Axéll

Personalnytt

Det är med stor glädje som vi välkom- nar Iza Jönsson som ny Saltkoordinatör! Iza kommer att börja arbeta på regio- nen den 15 juni med ansvar för barn och unga i regionen.

Syster Katarina:

"Man tar sig inte livet, man får livet."

Hur är det att ha valt att leva i isolering från omvärlden? Kan vi andra lära oss något av det monastiska livet i pandemin? Har corona avslöjat något om oss och vårt sätt att leva? Och vad kan ett 1300-tals helgon lära oss idag? Livsluft sitter ner med Sr Katarina OP i Sankt Domikus kloster utanför Lund.

Syster Katarina är uppvuxen i byn Västra Tollstad, nedanför Omberg. Hon utbildade sig till arbetsterapeut men bar på en odefinierad längtan efter något annat. Längtan fick henne att börja besöka kloster och sakta växte en kallelse fram. Hon hamnade i Klaradal, ett svenskkyrkliga kloster i franciskansk anda.

- Det var väldigt rikt och lärorikt men det var inte min typ av kallelse. Jag behövde mer utrymme och avskildhet. De har ju en stark diakonal kallelse samtidigt som de har ett rikt böneliv. Efter nio år bröt jag upp därifrån. Jag hade inte gett de sista löftena ännu så jag var fri att lämna, men det var ett stort steg.

Vägen fortsatte till Uppsala för studier. År 2009 konverterade hon till Romersk katolska kyrkan. Hon hade kontakt med ett kloster i Frankrike som hon utforskade och besökte.

- Under den tiden träffade jag en av systrarna från Rögle och började åka hit. Jag blev berörd av bönelivet i kapellet. Det var mycket som liknade det jag mötte i det franska klostret och vår kongregation har ju fransk anknytning. Det innebar också en fantastisk möjlighet att få studera mer då jag inte varit katolik så länge. Eftersom jag hade levt ordensliv en längre tid bedömde systrarna att jag kunde träda in i kommuniteten relativt snabbt. Gud har lett mig ett steg i taget.

Du säger att Gud lett dig ett steg i taget. Vi vill ju ofta se alla steg och ha hela bilden innan vi vågar gå. Jag blir själv ofta frustrerad över att behöva vänta på nästa steg, i den här tiden, på nästa presskonferens med Tegnell.

- Jo, vi har ju ett kontrollbehov, kanske speciellt i Sverige där de flesta har en så hög materiell standard. Vi tror att vi kan kontrollera ganska mycket

och nu när det tas bort så skapar det frustration, rädsla och osäkerhet. Skillnaden mellan isoleringen i ett kloster och den vi ser nu är ju att detta liv är frivilligt, pandemin är ingen man själv har valt.

Samtidigt är kanske de inre processerna och rörelserna desamma vare sig man valt det eller inte.

- Vi har alltid ett val hur vi hanterar det som händer. Den första reaktionen är väl kanske att bli rädd och osäker. Inte så konstigt. Men vi får se till att det inte leder till förlamning, utan jobba lite med oss själva i isoleringen. Att försöka hitta något kreativt i det, att försöka acceptera och liksom inrätta sitt liv i den nya situationen. Förstås är detta mycket svårare om man är hårt drabbad, kanske förlorat jobb och inkomst, hälsa. Det lidandet är reellt och får inte bagatelliseras.

Har den här pandemin avslöjat något om oss?

- Ja, på något vis så blir man avslöjad när de yttre tryggheterna tas bort. Om man tänker på vår relation med Gud så står vi ju i totalt beroende till honom som skapade varelser. Vad betyder det att vara skapad till Guds avbild? Någon har konstruerat mig som en konstnär och det betyder att jag på något sätt hör ihop med honom. Det måste jag påminna mig om och när jag gör det så blir jag glad! För då förstår jag att jag inte är ensam i det här universumet, någon har satt mig här. Frågan blir då: vad har jag för hållning inför min skapare? Jo, jag har två tomma händer. Jag vet att han har gett mig gåvor men de är ju inte mina. Jag har tagit starkt intryck av Katarina av Siena i och med mitt arbete att översätta en bok om henne. I sina böner vänder hon sig ofta till Gud som sin skapare. Hon fick också vara med om en alldeles speciell upplevelse som var helt avgörande för hennes liv. Gud Fadern sa till henne: Vet du vem du är och vem jag är? Du är den som inte är och jag är den som Är.

- Man undrar vad som menas med detta att människan är den som inte är? Men det är väl detta att vi inte har något eget, vi skulle inte existera en sekund utanför Gud om han inte skulle uppehålla oss. På så vis kan man säga att människan endast är på grund av Gud. Det skapar en ödmjukhet inför Gud, andra människor och sig själv. Just nu kanske det yttre skalas av. Det yttre är inte oviktig men det är inte det viktigaste. Ibland kanske man behöver upptäcka det. Om man inte har med Gud i sitt liv så är det väl bra att upptäcka honom nu, så att man kan ha med honom i fortsättningen. Katarina av Siena skriver att det handlar om vilken bindning vi har till saker, vad vi investerar i dem. Ibland måste det där tas ifrån oss för att vi ska kunna börja om och få en bättre bindning till vissa saker. Kanske är det så att man har jobbat för mycket exempelvis?

- Man tar sig inte livet, man får livet. Katarina av Siena talar mycket om Guds godhet och att ta emot den. Det är klart att det är svårt att säga att man tar emot av Gud godhet när det händer svåra saker men Gud vill ju oss bara gott. Man måste komma ihåg att vara kristen är ju inte i första hand att få frid. Visst får vi frid men att vara kristen är ju att följa Kristus. Han ger oss frid men kanske inte som vi förväntar oss. Friden är som ett rotfäste som vi har inom

oss. Det kan storma på ytan och då behöver vi återvända till denna inre förankring och vila. Vi behöver fördjupas i vår inre människa, det är bara där man kan hitta friden, hitta Gud som finns där. Det finns ju ett kors i kristendomen men Jesus vill ju hjälpa oss att bära korset. Gud arbetar ju med oss och det är inte alltid behagligt men ändå så är ju Gud med hela tiden. Jag läste nånstans att Gud anpassar storleken på korset för varje person.

Jag själv upplever hur den här pandemin avslöjat min brist på tålamod. Vad gör man när det blir tråkigt? Är det alltid kul att bo i kloster?

- Nej! (Skratt) Jag tror det är bra när det blir lite tråkigt. Det blir kanske inte tråkigt i kloster för det händer mer än man kan tro här! Så är det väl alltid när man lever tillsammans med andra. Katarina av Siena uppmanar i ett brev någon att visa stor uthållighet. Jag tror uthålligheten är en viktig sak idag, för samhället uppmuntrar inte till det. Snarare är det innovativt att byta partner, jobb eller livsväg. Men i den kristna traditionen är ju inte det någon dygd. När Katarina ger såna uppmaningar så ger hon också praktiska råd. Hon pratar exempelvis om att hålla trons ljus framför uthålligheten. Genom tron kan jag vara uthållig, det är en trosakt, med Guds hjälp fortsätter jag. Rent mänskligt sett vet vi att vi inte har de krafterna men om jag vänder mig till Gud kan jag i tro ta ett steg. Katarina håller upp trons sanningar på olika sätt. Hon mediterar över trons sanningar. Hon kontemplerar frälsningen och brister ut i lovsång över Guds stora kärlek till människan. Hon lever av det. Jag kan bli lite ledsen när det ibland ses som tråkigt att läsa troslära eller katekesen. När man läser Katarina är det hennes stora glädje! Här tror jag att EFS har något värdefullt i sin egen tradition. Det finns så mycket förkunnelsen om tron i form av pos-

tillor, betraktelser och daglig andakt hos bland annat Rosenius. Kristi kärlek, försoningen, frälsningen, det är ju inte bara teoretisk kunskap, det är ju en kraft att leva av. Det finns en parallell där mellan Katarina och Rosenius!

Hur kan vi närma oss eller öva oss i tålamod och uthållighet?

För mig går det bättre när jag hittat den här inre förankringen. Då kan jag möta mina medsystrar med lite mer tålamod! Den inre stabiliteten grundlägger man i bönen. Kanske kan man försöka avsätta lite mer tid för det. Det behöver ju inte vara långa stunder egentligen, men ändå att det blir av. Det tror jag hjälper.

Kan det vara en gåva och en möjlighet i denna tiden av ofrivillig isolering att fördjupa oss i trosläran? Kanske sitta ner en timme extra med trosbekännelsen?

- Ja, det kanske är ett gyllene tillfälle. Vi får Budbäraren hit till klostret och jag brukar läsa den. Jag vet att er missionsföreståndare Kerstin skrev någon gång att detta kanske också är ett gyllene tillfälle att evangelisera. Det gäller att vara lyhörda för vilka möjligheter som öppnas nu och försöka ta dem, det kan vara spännande.

SANKT DOMIKUS KLOSTER är ett dominikanskt kloster, läs mer på www.roglekloster.se

EFS-gårdarna i Coronatider

Vi har flera gårdar i vår region som bedriver olika typer av verksamhet. Precis som alla andra har de påverkats av den pandemi som vi fortfarande befinner oss i. Livsluft frågade tre gårdsföreståndare om hur verksamheten och ekonomin påverkats och hur de ser på den närmaste framtiden.

Åhusgården

Kurt Göteson

Hur har de rådande omständigheterna påverkat er verksamhet? Hur ser situationen ut idag?

Från och med början av mars har all verksamhet upphört på Åhusgården.

Vi hade många bokningar under mars och april, det var framförallt många konfirmandläger, men även föreläsningar, konferenser, sammanträden, familjehögtider, mm, mm. För vår del brukar inkomsterna för mars och april hjälpa till att förbättra läget från januari och februari där det oftast är lite färre bokningar. Detta året försvann nästan alla inkomster för hela våren.

Situationen har fortsatt under maj månad, alla bokningar förutom ett läger har avbokats. EFS konfirmationsläger 13/6-4/7 kommer att genomföras vilket är till stor glädje för oss och förhoppningsvis även för konfirmanderna och ledarna.

Under dessa veckor brukar vi ha flera kortare konfirmandläger från olika församlingar, de flesta av dessa läger har avbokats.

Många av sommarens stora bokningar har avbokats, t ex fyra veckor med Åhuslägret, Ett läger med ca 60 pers från Allhelgonaförsamlingen i Lund som arrangerats över 50 år på Åhusgården. Åhus Beachfotboll och Beachhandboll är inställt. Det brukar innebära att alla tänkbara utrymmen på Åhusgården är uppbokade. Detta året tappar vi alltså allt detta som genererar en betydande del av årsinkomsterna

Hur har det påverkat ekonomin?

När mycket utav de löpande utgifterna finns kvar, och nästan alla inkomster försvinner är detta naturligtvis oerhört kännbart för ekonomin. Just nu "lever vi" på lånade pengar. All vår personal är korttidspermitterad. Det innebär att vi jobbar 40 %.

Har ni infört några nya rutiner eller dylikt utifrån smittorisken?

Vi informerar våra läger och förfrågningar om följande;

Vi kan ta emot er och följa Folkhälsomyndighetens rådande rekommendationer.

- Ingen grupp är mer än 50 personer.
- Vi säkerställer att ni blir tilldelade "egna" lokaler för tex undervisning, som ni inte behöver dela med andra grupper.
- Vi särskiljer er i matsalen vad det gäller tider eller lokaler.
- Ni tar inte från serveringsbordet samtidigt och ni inom gruppen ser till att ni bara går fram ett fåtal åt gången så att det inte blir för mycket kö.
- Vi uppgraderar vår städintervall i gemensamma utrymmen så som entrétoaletter, matsal och kyrksal.
- Det finns goda möjligheter till att tvätta händerna på många ställen i anslutning till möteslokaler och vi förstärker med handsprit på utsatta ställen.
- Det finns stora möjligheter till att röra sig utomhus och sprida ut sig i våra olika fastigheter.

I övrigt ligger det på det personliga ansvaret från gäster och personal:

- Stanna hemma om man är sjuk
- Tvätta händerna noggrant och ofta
- Håll avstånd

Vad önskar ni förmedla till medlemmarna i er gårdsförening och till EFS som rörelse?

ÅhusGården har kanske sin tuffaste period någonsin just nu. Det är oerhört deprimerande att konstatera att en plats med så många möjligheter där det nästan dagligen brukar vara mycket liv och rörelse nu är helt stilla. En lägergård med så många lokaler och bäddar nu är helt tomma. Oroliga tankar kommer naturligtvis hur vi ska överleva detta och om vi någonsin kommer att resa oss igen?

Historien berättar att när ÅhusGården byggdes fanns det en sång som man ofta sjöng och som känns lika angelägen idag; *Gud är densamme, Hans ord går att lita på.*

Han genom hindren kan bana en stig.

Han kan förändra förhållanden likaså.

Bryta det motstånd som reses mot Dig.

Spärras Din väg utav hinder så väldiga och utav berg som där skyhöga stå.

Räkna med Gud ty han gör det omöjliga.

Han gör vad människor icke förmå.

Jesu avslutande löfte till sina lärjungar får vi stadigt hålla fast vid; *Jag är med er alla dagar till tidens slut.* Matt 28:20

Tack för att ni är med och stöder ÅhusGården genom förbön och ekonomiska gåvor. Vi vill tro att vi kommer att mötas många gånger vid olika arrangemang på ÅhusGården. Välkomna!

www.ahusgarden.se

EFS-gården Åsljunga

Helene Nilsson

Hur har de rådande omständigheterna påverkat er verksamhet? Hur ser situationen ut idag?

De flesta grupper och gäster har efter den 14 mars och fram till midsommar avbokats. Många äldregrupper och församlingsläger som var planerade i maj-juli är strukna

eller framflyttade.

Vi har haft enstaka logigäster, någon lägerskola i maj. Ett dagläger i början på juni är planerat. Efter midsommar kommer två konfaläger från Skåne och vi planerar för vårt eget konfirmandläger i juli med en hel del förändringar.

Däremot marknadsförde vi Catering till Påsk och Valborg utan minimiantal. Det blev succé, 220 påskbufféer och 270 valborgsmenyer. Så tacksamma till alla som stöttade oss i detta och att vi även kunde glädja många i "karantänen".

Samtidigt som pandemin bröt ut hade vi planerat att renovera äldre delen av huvudbyggnaden för att uppfylla brandmyndighetens krav på boende och verksamhet. Detta innebär: gipsning av tak och väggar, både på boenderum och en del allmänna lokaler, ny ventilation och nytt brandlarm. Mitt i allt detta ser vi dock Guds ledning, för det har blivit mer arbete än vi tänkt oss. Vi behöver inte städa så noggrant och iordningställa lokaler för några gäster, vilket är ett stort plus.

På minussidan måste jag nämna att vi saknar så många från den ideella gruppen (70+), vilka inte får komma och hjälpa oss just nu.

Hur har det påverkat ekonomin?

Ekonomiskt har det drabbat oss mycket hårt. Med ett fåtal intäkter och ett kapital i aktier som rasade totalt så försvann möjligheten att ta av egna medel. Vi har lånat upp en del men det räcker tyvärr inte. Dessutom har vi vädjat i medlemsbrev att vi tacksamt tar emot gåvor och/eller medlemslån för att klara av situationen.

Några av den ordinarie styrkan är tillåtet april- juni. Vi övriga spacklar, målar och återställer efter hantverkarna.

Har ni infört några nya rutiner eller dylikt utifrån smittorisken? Catering av maten till de grupper vi haft hitintills. Längre fram blir det flera måltidstider och bordsservering i större utsträckning. Utökad städning och obligatorisk handtvätt före inträde i matsalen.

Håller på att iordningställa ett dokument för utskick till gäster som kommer i sommar.

Vad önskar ni förmedla till medlemmarna i er gårdsförening och till EFS som rörelse?

Stort tack för alla förböner och omsorg om oss. Tacksam för gåvor som jag nämnde tidigare.

Det jag som verksamhetschef fått lära mig denna tid är att släppa kontrollen - Gud har den.

Ett bibelord som burit mig:

Förbarma dig Gud, förbarma dig. Jag flyr till dig, i dina vingars skugga tar jag min tillflykt, tills faran har dragit förbi. Ps 57:2

www.efsgarden.com

Höllviksstrand

**Veronica Öjfelth
Svartdahl**

Hur har de rådande omständigheterna påverkat er verksamhet? Hur ser situationen ut idag?

Corona pandemin har kommit som ett hårt slag mot vår verksamhet denna vår och även nu i början på sommaren.

I princip alla grupper från och med mars månad har bokats av sina evenemang fram till augusti månad. Av den anledningen har vi valt att permittera alla våra anställda, som nu jobbar 40%.

Har ni infört några nya rutiner eller dylikt utifrån smittorisen?

Vi har anpassat gårdens städrutiner och vår servering så att dem lever upp till alla riktlinjer som krävs för att hindra smittspridning.

Eftersom vi just nu inte kan samla mer än 50 personer, har vi fått tänka om kring vårt sommarprogram, och satsar på flera tillfällen med bön och andakt i vårt kapell mellan 21 juni och 7 augusti så att vi sprider ut besökarna.

Vad önskar ni förmedla till medlemmarna i er gårdsförening och till EFS som rörelse?

Trots den speciella situation vi befinner oss i, är vi fulla av förväntan inför sommaren!

Nytt för i år är att den 12 juni öppnar Café - Höllviksstrand i samarbete med Farmor Idas Café från Vellingeblomman! I vår trädgård finns det gott om både plats och havsutsikt - så social distansering blir inga problem! I år bjuds även på Farmor Idas hemmagjorda italienska glass, enklare lunch alternativ och goda bakverk från deras eget bageri!

Vi kommer att ha Maria Smeds på gården som kaplan mellan den 7 - 21 september, och även Kristoffer Lignell kommer att vara kaplan på gården under vecka 28. Vår bön är att människor skall passa på att semestra hemma i år, och att de skall hitta till vår gård för att vila, njuta av sol och bad, delta i gårdens andaktsliv och, kanske passa på att få ett samtal med vår präst.

Vi kommer även att ha två familjedagar där vi kommer att ha familjeandakt med tipsrunda och gratis glass till alla barn!

www.hollviksstrand.se

Konflikthantering

Något man kan vara säker på vad gäller människan så är det att hon förr eller senare kommer att hamna i konflikt. Kyrkans gemenskap av Kristi lärjungar är inget undantag. Djupast sett är det en konsekvens av synden som skadat alla våra relationer, till Gud, oss själva och varandra. Jesus är smärtamt medveten om detta och lämnar oss inte utan vägledning i hur vi kan hantera detta på ett gott sätt.

“Varför ser du flisan i ditt syskons öga när du inte märker bjälken i ditt eget?” (Matt 7:3)

I vårt gemensamma liv kommer vi inte bara göra varandra gott, utan även sår och göra varandra illa. Det finns inga gemenskaper som inte består av syndare, och även bland Jesus lärjungar var det konflikter och bråk. De svek till och med sin Herre när det verkligen gällde. Syster Sophie skriver: *”Ändå hade Jesus tillbringat en hel natt i bön innan han valde ut dessa tolv blivande ledare [...]. Man hade önskat att Jesus skulle ha plockat ut en krets av felfria individer. I stället väljer han den ödmjuka vägen att anförtra sig åt människor precis som de är. Han är inte rädd för att ingå gemenskap med dem. Och det är tur för oss, för annars hade vi inte platsat i hans inre krets”.*¹

Det är lätt att göra sig en idealbild om hur församlingslivet bör vara och därför bli frustrerad och besviken när

verkligheten gör sig påmind. Den kristna gemenskapen skiljer sig inte från andra gemenskaper på hur heligt och felfritt medlemmarna lever sina liv, utan på hur de älskar varandra.² En kärleksfull relation känns inte igen på en avsaknad av konflikter, utan på hur den handskas med de konflikter som oundvikligen kommer uppstå. Vi strävar därför efter att aldrig sopa konflikterna under mattan och inte heller söka hämnd. I stället strävar vi efter att skapa fred.³ Vi går till rätta med varandra utifrån att vi alla är förlättna syndare och bekänner våra synder för varandra så inte högmodet får något tillfälle. Vi vill förlåta varandra, så som vi har blivit förlättna.

Vi vill som sagt ta upp konflikter och problem, men utan att för den skull bli petiga och påpeka fel och brister så fort vi ser dem. Vi måste alltid först ta bort bjälken ur vårt eget öga. Det gäller att skilja på

vad vi faktiskt behöver och vad vi önskar och vill.

Liksom dop, nattvard och gudstjänst är vanliga praktiker i kyrkan, bör konflikthantering vara vardag för en kristen gemenskap. Det är därför något vi bör öva oss i jämt, inte bara när konflikterna är extra svåra.

Många av oss har erfarenhet av att det är svårt att hantera konflikter "i stundens hetta" men det går att träna sig i detta, precis som i mycket annat i livet. Några saker att tänka på för att förebygga eller reda ut konflikter är att lyssna på den andres berättelse, ställa öppna frågor och försöka komma till en gemensam slutsats och bekänna och förlåta saker. Ingen av oss kan hävda att vi är oskyldiga; vi möts alltid som förlåtna syndare. Vi behöver tillåta varandra att tänka och tycka olika, en relation kan fungera ändå.

Nedan följer en modell för konflikthantering ⁴:

- 1) Berätta vad du observerar/vad som hänt: "Du kom inte till smågruppen fastän du sa att du skulle komma."
- 2) Berätta vad du känner: "Jag känner mig ledsen..."
- 3) Koppla dina känslor till dina behov: "... eftersom jag såg så mycket fram emot att få träffas."
- 4) Uttryck ett önskemål: "Nästa gång skulle jag önska att du hör av dig om du inte kommer."

Matteusevangeliet kapitel 18

Det enda material vi har att tillgå kring Jesus undervisning om konflikthantering kommer från Matteusevangeliet. Det är ett genomgående tema i evangeliet. Jesus proklamerar: "Saliga de som skapar fred." ⁵ Han lovar också att finnas mitt ibland dem som sysslar med konflikthantering, där bön tas till hjälp i konflikthanteringen. ⁶ Undervisningen är värd att citeras i sin helhet:

"Om din broder har gjort dig någon orätt, så gå och ställ honom till svars i enrum. Lyssnar han på dig har du vunnit tillbaka din broder. Men om han inte vill lyssna, ta då med dig en eller två till, för på två eller tre vittnesmål skall varje sak avgöras. Om han vägrar lyssna på dem, så tala om det för församlingen. Vill han inte lyssna på församlingen heller, betrakta honom då som en hedning eller en tullindrivare. Sannerligen, allt ni binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt ni löser på jorden skall vara löst i

himlen. Vidare säger jag er: allt vad två av er kommer överens om att be om här på jorden, det skall de få av min himmelske fader. Ty där två eller tre är samlade i mitt namn är jag mitt ibland dem." [Matt 18:15–20]

Att leva i vardagen och tränas i lärjungaskap tillsammans, kommer oundvikligen leda till att vi hamnar i konflikter och skaver mot varandra. Jesus är medveten om detta. En gemenskap bör därför handskas med konflikter på ett sätt som speglar den kristna fiendekärleken. ⁷ Två vanliga sätt att handskas med konflikter är att sopa under mattan och inte låtsas om konflikten, eller att söka sin rätt och hämnas. Jesus presenterar en tredje väg.

"Saliga de som skapar fred."

Nåd och sanning måste gå hand i hand precis som de gjorde hos Jesus. Att sopa under mattan leder till nåd utan sanning och därmed skapas en falskhet trots goda intentioner. Att hämnas eller hävda sin rätt leder till sanning utan nåd och blir förtryckande. Det är bara när nåd och sanning går hand i hand som sann försoning kan ske. En dold konflikt, likaväl som hämnd, drabbar hela gemenskapen. De stridande parterna fastnar i sin konflikt och får svårare och svårare att lösa sina problem. Den tredje vägen som Jesus erbjuder handlar i stället om att ta tag i konflikten innan den blir för stor.

Konflikthantering handlar inte om att få rätt eller att vinna över den andre. I stället handlar det om att försöka visa det syskon som är inblandat i en konflikt en bättre väg. I en konflikthantering finns alltid "risken" att inse att det är man själv som har gjort fel, eller i alla fall har del i skulden. Utgången av en sådan process som beskrivs kan alltså vara att det är en själv som får säga förlåt.

I Matteusevangeliet kommer Jesus undervisning om konflikthantering tillsammans med liknelsen om det förlorade fåret och uppmaningen om att förlåta 77 gånger. Det handlar alltså om att hitta den som gått förlorad och att arbeta för förlåtelse och försoning. Den som använder processen för

något annat syfte än att finna försoning med sitt syskon riskerar att missbruka Jesus undervisning. Det handlar aldrig om bestraffning eller att statuera exempel, utan om att försöka hela en relation eller gemenskap som trasats sönder.

När Jesus i undervisningen tar upp begreppen binda och lösa handlar det om moralisk vägledning. Uttrycket används även när rabbiner undervisar om hur en person skulle leva ut den judiska lagen. När någon kom till en rabbi med en fråga om hur Torah skulle efterlevas kunde rabbinen svara: *"Jag binder dig att följa den här lagen, gör så här"* eller *"Jag löser dig från att följa det här förbudet, den är inte applicerbar i din situation."* Att lösa kunde också handla om att förlåta någon. Jesus ger lärjungarna uppdraget att binda och lösa. I detta demokratiserar han hela det andliga urskiljandet bort från ensamma ledare och gör det till en gemensam process. Församlingen ska tillsammans söka efter sanning och nåd. Bönen är en naturlig del av kyrkans konflikthantering. Genom bönen bjuder vi in Jesus att vara en verksam del i processen och skapa fred.

I Matt 18:15–20 presenterar Jesus tre nivåer av konflikthantering:

1. Först ska de parter som konflikten rör träffas och samtala. Detta skyddar båda parternas integritet och belastar inte gemenskapen i onödan. Det handlar också om att undvika skitsnack. Upplever någon att den blivit illa behandlad av en annan person bör den försöka lösa det med den personen i enrum, inte först säga det till sina vänner.

2. Om de inte lyckas försonas kan de behöva kalla in någon som kan medla mellan dem. Medlarens uppgift är inte att ta någons parti, utan hjälpa parterna i sökandet efter sanningen och nåden.

3. Om inte heller ovanstående medling hjälper kommer konflikten att beröra hela gemenskapen. Därför får hela gemenskapen nu hjälpas åt att hela den relation som trasats sönder och söka efter sanningen tillsammans. Det kan till exempel handla om att erbjuda någon husrum eller stötta ekonomiskt vid en separation.

Om allt detta misslyckas har parterna kanske inget annat val än att skiljas åt och låta den andre gå. Detta är alltid ett misslyckande för hela gemenskapen och en extrem åtgärd. Att betrakta den andre som "en tullindrivare och hedning" kan låta väldigt hårt men då ska vi komma ihåg vem som gett namn

åt evangeliet som undervisningen finns nedtecknad i: Matteus, tullindrivaren. På samma sätt som Jesus handskades med tullindrivare får vi handskas med den part vi inte lyckats försonas med.

Svåra fall

Några ord om svåra fall där vi inte skall försonas utan snarare bryta relationen: ⁸

"När det handlar om destruktiva maktförhållanden, med extremfall som incest eller hustrumisshandel, har ibland kravet på försoning använts för att permanenta förtrycket. Men här kan det inte handla om att försonas utan om att bli fri, att freda sitt liv, att upprätta den nödvändiga distansen. Paulus gör en viktig markering: 'håll fred med alla människor så långt det är möjligt och kommer an på er.'"

Att blanda in en tredje part kan vara livsnödvändigt, särskilt i destruktiva relationer. Maktmänniskor tar ofta till kontrollen över andra människor och det kan vara svårt att bryta med en sådan person. Att då ta hjälp av kristna syskon och inte stå ensam kan vara en nödvändighet. Likaså kan ibland de som står nära en destruktiv relation behöva vara obekväma och ställa de jobbiga frågorna om hur det egentligen står till.

Försoning handlar i en bredare teologisk mening om upprättelse av världens fallenhet. När Gud försonar världen med sig själv upprättas den till sitt rätta tillstånd. Gud låter den inte förbli fallen. På samma sätt är det i destruktiva maktförhållanden: försoning handlar i första hand om upprättelse för den som blivit felbehandlad, aldrig om att ursäkta förövaren.

Fotnoter

1. Syster Sophie OP, *Vilket himla liv*, s. 22
2. Joh 13:34-35
3. Matt 5:7
4. Petra Krantz Lindgren, *Med känsla för barns självkänsla* (2014)
5. Matt 5:9
6. Matt 18:20
7. Inspirerat av Birgitta och Bengt Rasmussons seminarium om konflikt hantering på festivalen Frizon.
8. Magnus Malm, *Kännetecken*, s 154

Texten är en bearbetning av ett kapitel i KOMMUNITETEN OIKOS regel samt kapitel ur boken EFTER KRISTUS av Tobias Hadin och Kristoffer Lignell.

Omadressenärfelaktig, vargodsändrätt
adress till Livsluft c/o EFS Sydsverige
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm

*Utan den helige Ande är
Gud långt borta,
Jesus bara en gåtfull
gestalt, Bibeln en
hopplöst motsägelsefull
text. Utan Anden är
kyrkan bara en förening,
liturgin besvärjelser och
missionen propaganda.*

EFS PÅ NÄTET

www.efsplay.se

En resurs-
bank med
undervisning
för grupper
och enskilda.

Här finns både li-
vesända gudstjäns-
ter samt inspelad
undervisning,
gudstjänster och
andakter

www.saltplus.nu

Rådgivaren AB rekommenderar:

Bouppteckning eller
framtidsfullmakt:

Sven-Göran Arnoldsson
sg@botes.se, 0703-704284

Garage:
Kyrkor:

www.bjorklidens.se
www.kyrktoget.se/listerkyrkan
www.kyrktoget.se/falkvikskyrkan
www.mollebackskyrkan.se

GE EN GÅVA

Bankgiro: 900-9903
Swish gåvor: 123 357 80 28
Swish övrigt: 123 626 85 93
Märk gåvan: Sydsverige

Bankgiro Salt: 5275-8786
Swish Salt: 123 354 77 91